

Maria Christina v. Boeck, f. Hansdatter
1732—1816.

Major Johan Christian v. Boeck
1723—1787.

[Efter Gouacher af Medailler og Emailer Rothermundt].

Majorinde Maria Christina v. Boeck og hendes Slægt i Vejstrup 1650—1800.

Af Hector Boeck.

Syd for Kolding ved Skamlingsbankens Fod ligger i de otte Sogne, som efter Krigen 1864 forblev ved Danmark, Sognet Vejstrup med dets tre Landsbyer Vejstruprød (»Røj«), Grønninghoved og Sjølund. Egnen er naturskøn med frodige Marker, Smaaskove, levende Hegn, og med Vejstrup Kirke enligt beliggende midt i Sognet. Gaardene her er oftest anselige med velholdte og store Bygninger, fra gammel Tid Selvejrgaarde. Bondeslægterne, aldrig undergivet Herremands Vælde, er som Proprietærers. Karakteristisk sagdes det om de store Gaardejere efter Krigen 1864, at de kørte til Kolding paa Ekvipager med Gummihjul, en Betegnelse for deres Stilling og Velstand. Her fra Vejstrup Sogn stammer Majorinde Boecks fædrene Slægt, der efter Kirkebøgerne¹⁾ kan føres tilbage til ca. 1650. Naar det er lykkedes overraskende at paavise Majorindens Forældres Herkomst saa langt tilbage, skyldes dette

¹⁾ Vejstrup Sogns Kirkebog 1690—1751, 1752—1781, 1763—1822 i Landsarkivet i Viborg er benyttet. Den ældste er for de første 50 Aar overordentlig slet, unøjagtig og makuleret. Hvad der mangler i ovennævnte, f. Eks. Anne Pedersdatters Vielse til Jørgen Hansen, hans Død etc., er ikke indført.

Sognepræstens Indførelse i Kirkebogen 1786 ved hendes da 86 aarige Moders Død i en Beretning om dennes Familie, der genealogisk simpelthen er uovertræffelig at finde i et Dødsregister fra hine Tider. Beretningen maa skyldes den Anseelse, den gamle Enke har været Genstand for, men maa ogsaa antages at hidrøre fra den Interesse, der knyttedes til Datteren, der purung blev gift med en fra hollandsk Indien hjemvendt hovedrig Morbroder og efter dennes Død, som 20aarig med en ung Rytterofficer, hvilket sidste efter hendes Stand i Datiden var ualmindeligt.

Majorindens Bedstefader var Gaardejer Simon Hansen i Sjølund, f. ca. 1652, begravet 17. Febr. 1723, 71 Aar gl. i Vejstrup. Hustruen er ikke indført i Kirkebogen og kendes ikke. Deres kendte Børn var Hans Simonsen, db. 9. Aug. 1691, Nis Simonsen¹⁾, db. 18. Aug. 1695, Peter Simonsen²⁾, samt et dødfødt Barn, begr. 1698.

Majorindens Fader Hans Simonsen blev som Ungkarl af Sjølund gift 7. Novbr. 1726 med den 26aarige Enke Anne Jørgens (f. Pedersdatter) og fik med hende Gaarden i Røj³⁾, hvor der efter Præstens Opgivelse fødtes 9 Børn (i Kirkebogen kun fundet 7), nemlig 4 Sønner og 5 Døttre.

Majorindens Moder Anne Pedersdatter (den gamle Enke) havde været gift med Jørgen Hansen (d. 1725) paa Gaarden i Røj. Hun fødtes (døbtes)⁴⁾ 21. Marts 1700 i Grønninghoved og døde højt bedaget 14. Marts 1786, »86 Aar ÷ 7 Dage« gammel, som Datter af Gaardejer Peder Lausen⁵⁾ i Grønning-

1) Overtog Faderens Gaard (halv Ejendomsgaard) i Sjølund (Tyrstrup Herreds Pantrepr., Aabenraa).

2) Anført i Tyrstrup Herreds Pantrepr. som Nis S's Broder og kaldes Sandemand Peter S. i Grønninghoved.

3) Gaarden i Vejstruprød benævnes i Tyrstrup Herreds Panteprotokol som Nr. 36, Ejendomsgaard, $\frac{2}{3}$ Parts eller Ottings Gaard (ved Udskiftningen 1782). Dens Tilliggendes Størrelse forøgedes noget i Tidernes Løb, nu udstykket for en Del. Beliggenhed: Umiddelbart Nord for Vejen Vejstruprød—Hejlsminde, første Gaard paa venstre Haand efter Vejstrupgaard, Sydøst for Gaarden Ravnsminde. (Dommerk. i Kolding).

4) Fødselsdag og Daabsdag synes paa den Tid ofte den samme.

5) Peder Lausen, db. ca. 1650, begr. 24. Maj 1716 i Vejstrup 66 Aar gl., gift..... m. Maren Pedersdatter, f....., begr. 7. Febr. 1742 .... Aar gl. i Vejstrup. Deres Børn fødte i Grønninghoved var: a) Kirsten Pedersdt, f. 5. Apr. 1692, b) Maren Pedersdt, f..... begr. 2. trin. 1696, c) Laue Pedersen, f. 21. Marts 1697 (gift paa Gaarden i Grønninghoved, hvis senere Ejer var Iver Andersen Ravn), d) Anne Pedersdt, f. 21. Marts 1700 (ovenanførte), e) Simon Pedersen, f. 7. Aug. 1703, d. som ung i Udlandet, og f) Christian Pedersen, f. 26. Novb. 1706, d. 13. Novb. 1752 paa Skovbygaard ved Haderslev som fhv. Plantageejer i Ostindien efter $\frac{1}{2}$ Aars Ægteskab med Maria Christina Hansdatter (Majorinden).

hoved og Maren Pedersdatter. Om hende og hendes Familie har Præsten i Kirkebogens Dødsregister indført følgende Beretning: »1786 $1\frac{4}{3}$ døde Anne Hanses, en gammel Enke af Røi, fød af Peder Lausen i Grønninghod og Hustru Maren Pedersdt., i Aaret 1700 d. 21. Marts, givt førstegang med Jørgen Hansen i Røi, og fik ved ham 2 Sønner¹⁾ som er død. Det andet Ægteskab skede d. 7. Novb. 1726 med Ungkarl Hans Simonsen af Siølund. Ved ham fik hun 9 Børn, nemlig 4 Sønner og 5 Døttre, af hvilke 1 Søn og 2 Døttre efterleve. Sønnen Simon Hansen, som besider Gaarden, er givt med Anne Marie Knudsdatter fra Lille Anslet, og haver tilsammen 2 Sønner, Hans Straarup og Knud Straarup, og 2 Døttre nominibus Anne Catharine Straarup og Anne Kierstine Straarup. — Maren Hansdatter givt med Ungkarl Iver Oluvsen i Gr.hod, og har 5 efterlevende Børn: 1) Oluf Iversen givt med Kirstine Jørgensdatter fra Moshuus²⁾ og har ved hende en Søn Jørgen og 1 Datter Maren, ugift. 2) Anne Marie Iversdt. givt med Niels Biergi Øddes, ved ham har hun en Datter Maren, ugift, 3) Karen, 4) Maren og den yngste Søn 5) Hans Iversen, ugift. — Marie Kierstine Hansdt., givt førstegang med hendes Morbroder Christian Pedersen af Grønninghod og var med ham ufrugtbar; andengang med Cornet Boog fra Haderslev ved hvem hun fik 11 Børn; men hvormange Sønner og Døttre der ere vides ikke, saasom de i nærværende Tid boer i Slesvig. —

Hendes Alder var 86 Aar ÷ 7 Dage«. —

Hans Simonsen blev 69 Aar gl. og begravedes 17. Marts 1761 i Vejstrup. Hans efter Kirkebogen kendte Børn, fødte i Vejstruprød, var:

1. Simon Hansen, db. 24. Aug. 1727, d. . . . . før 1735.
2. Maren Hansdatter, db. 30. Marts 1729, d. . . . . efter 1795, gift . . . . . m. Gaardejer Iver Oluvsen i Grønninghoved, f. . . . ., d. efter 1795. Børn: (4 Sønner, 6 Døttre, hvoraf levede 1795) a) Oluf Iversen, gift m. Kirstine Jørgensdt. fra Moshuus. b) Hans Iversen i Ferup, Lejrskov, gift m. Kirsten Tullsd. c) Karen Iversdt., gift m. Anders Jacobsen i Grønninghoved. d) Anne Marie Iversdt., gift m. Niels Biergi Ødis (1 Datter Maren). e) Maren Iversdt., ugift i Stenderup.

¹⁾ Deres Børn efter Kirkebogen var: a) Karen Jørgensdt., db. 2. Apr. 1720, d. før 1722, b) Karen Jørgensdt., db. 18. Juni 1722, c) en Søn begr. 13. Jan. 1726.

²⁾ Ved Mosvig eller Binderup Bugt i Lillebelt.

3. Marie Kierstine Hansdatter, db. 22. April 1732, d. 14. Decbr. 1816 i Slesvig (begr. i Frederiksberg Ke.) 84 Aar gl., gift 1) 6. April 1752 i Vejstrup m. fh. Plantagejer i hollandsk Ostindien, Ejer af Skovbygaard (Grarup) ved Haderslev Christian Pedersen, db. 26. Novb. 1706 i Grønninghoved, d. 13. Novb. 1752 paa Skovbygaard (begr. i Grarup Ke.) Ingen Børn. Hun gift 2) 17. Juni 1753 paa Skovbygaard (Grarup Kb.) med Premierløjtnant (i Haderslev) ved 1. Fyenske Kyrasserrgt. Johan Christian v. Boeck¹⁾, db. 28. Marts 1723 i St. Petri Ke., København, d. 10. Okt. 1787 som Major i Slesvig (begr. i Frederiksberg Ke.). 11 Børn. Om disse Ægteskaber se nedenfor.
4. Simon Hansen, db. 17. Apr. 1735, d. . . . . 1800, overtog efter Faderens Død dennes Gaard 12. Okt. 1765 og overlod den til Sønnen Hans Simonsen Straarup 14. Marts 1796. Gift 19. Juni 1766 m. Anne Marie Knudsdatter fra Lille Andslet, f. . . . ., d. . . . . 1794. Børn: a) Hans Simonsen Straarup, f. ca. 1767, d. ca. 1815, Gaardejer i Vejstruprød 1796, gift. . . . . m. Anne Matthiasdt. Hun gift 2) ca. 1816 m. Truels Jørgensen (Ravn), d. . . . . 1820. Hun gift 3) ca. 1821 m. Hørfabrikant Hans Petersen, der 15. Juni 1860 overlod Gaarden til sin umyndige Plejesøn Hans Peter Julius Christiansen. b) Knud Simonsen Straarup, f. . . . ., d. . . . . 1800 ugift, overtog Broderens Gaard 30. Maj 1810 og overlod den 21. Juni 1816 til Broderens Enke. c) Anna Catharine Simonsen Straarup, f. . . . ., d. ca. 1798, gift m. Gaardejer Jes Nielsen i Aytrup. d) Anne Kirstine Simonsen Straarup, f. . . . ., d. efter 1800, gift m. Gaardejer Jørgen Pedersen i Vejstruprød.
5. Peder Hansen, db. 12. Okt. 1738, begr. 23. Novb. 1738.
6. Karen Hansdatter, db. 12. Okt. 1738, begr. 20. Apr. 1742.
7. Peder Hansen, db. . . . ., begr. 26. Febr. 1744.

I Kirkebogen mangler 2 Døttre. Da ingen findes opkaldt efter Moderen og det sædvanlige Navneskifte fra Bedsteforældre og Forældre til Børn ellers finder Sted, maa det antages, at en Datter Anne Hansdt. er født før Sønnen Simon Hansen.

Af Hans Simonsens 4 Sønner fortsatte saaledes kun een, Simon, Hansen, Slægten med 4 Børn under Navnet Straarup og forblev paa

¹⁾ Rigsark.: Patenten-Extracten 1752—55 (Slesvig-Holsten), 1753 Nr. 9, »Haus-Copulation für Cornet Johan Christian v. Boeck und die Wittwe Maria Christina Petersen im Amte Hadersleben«. Blev samtidig kar. Premierlt. Søn af Oberstløjtnant Johann Friederich v. Boeck. Bryllup i Hjemmet ansaas dengang for finere end i Kirken.

Fædrenegaarden, og kun 2 Døttre efterlevede deres gamle Moder, nemlig Maren i Ægteskab med Iver Oluvsen, hvis Slægt ligesom Morfaderens (se Note 5, S. 185) endnu midt i 18 Hundredaarene sad paa Gaardene i Grønninghoved, og Maria Christina i Ægteskab med Major v. Boeck, der blev Moder til en stor Børneflokk, blandt hvilke Konsistorialraad Fridrich Boeck i Maribo, Etatsraad, Herredsfoged Carl Boeck i Fredericia, og Major Wolff Diderich v. Boeck i København skal nævnes.

Maria Christina var som 19aarig i April 1752 blevet viet til sin fra hollandsk Ostindien hjemvendte Morbroder Christian Pedersen, kaldet Guldmand, (se Note 5 S. 185), der i Holland og Ostindien havde erhvervet sig anselig Formue¹⁾, efter Traditionen, sikkert overdrevent, 100 000 Rdl., og som havde tilkøbt sig Skovbygaard²⁾ i Grarup Sogn, Øst for Haderslev. Men allerede et halvt Aar efter var Christian Pedersen, der sagdes ogsaa at have været Kaperkaptajn og have sejlet paa Kina, døds syg, og efter at han den 8. Novb. paa Sengen havde underskrevet et reciprokt Testamente sammen med sin unge Hustru, hun med ført Pen, døde han allerede den 13. af en Brysts sygdom¹⁾ og blev begravet i Grarup Kirke. Maria Christina var da, 20 Aar gl. blevet en efter Datidens Forhold meget rig Enke. Efter at den afdødes Broderdatter, Degnen i Grarup Hans Hoyers Kones Søn, Lorentz Hansen Hoyer, hans Brodersøn, Simon Lauesens Datter i Grønninghoved, Maren Simonsdt., hans Svoger Iver Olufsens i Grønninghoved levende to Sønner, Oluf og Christian Iversen, og hans Søsterdatter Lena Boysdt., der var hos ham paa Skovbygaard, hver i Legater havde modtaget 100 Rd., ligesom Grarup Sogns Fattige til Underholdning og Skolegang, sad den purunge Enke saaledes ene og barnløs tilbage paa sin Gaard.

Christian Pedersen, der havde faaet en god Uddannelse, var Typen paa adskillige af Datidens unge og energiske Mænd, der i Udlandet ved Dygtighed erhvervede sig Formue. Om hans øvrige Liv findes i en lille Bog, fra ca. 1850, der var i Oberst Chr. Thranes³⁾ Eje og stammer fra Grønninghoved, følgende fordringsløse Beretning: »Der var to Brødre, Christian og Simon Pedersen (se Note 5 S. 185). De rejste sonder paa med 100 Rd. og Lærdom. Den ene blev undervejs syg og døde efter at Pengene var svundne ind, saa der ikke engang var noget at begrave ham for. Broderen blev

¹⁾ Skrivelse af ⁴/₁₂ 1752 fra Amtmand Guldencrone i Haderslev til Kongen (Statsark. i Kiel).

²⁾ Conf. recipr. Testamente af ⁸/₁₁ 1752 (Statsark. i Kiel).

³⁾ Oberst Christian Wildenrath Frederik Caspar Conrad v. Thrane, f. 1802, d. 1880, gift m. Christiane Frederikke Boeck; er den fra Treaarsskrigen kendte Fører for 4. Reservebatl. — Bogen nu i Forf.'s Eje.

hos ham under Sygdommen. Den efterlevende Christian (Guldmand) lod sig af Mangel hverve, godt lært i Tysk og Dansk. Engang da han stod Vagt hos en fornem Herre sang han en tysk Sang efter dansk Melodi, hvorpaa han (denne) spurgte ham, om han havde Lyst til at tjene ham. Men da han sagde, at han ikke kunde tjene to Herrer, indvilgede han i det, da Herren tilbød at udløse ham, naar han havde Lyst til at gaa til hans Plantage i Vestindien¹⁾. Der bestod han som en fornem Herre, blev baaren i Portechaise o. s. v. Han var gift med en Sort og havde et Par Sønner, som var voksne inden han tog bort derfra. Det var en Morgen, han stod uden for Døren, og ladte sit Vand, saa kom der et vildt Menneske og stak ham et Spyd i Siden, hvorover han blev saa vred, da han kom sig, at han ikke vilde blive der for ikke at miste Livet. Der kom en dansk Skipper, som han gjorde Accord med, forlod Kone og Børn, som fulgte ham om Bord, og gik om Bord med Pengene etc. Ombord gik han med en Tressehat med Guld etc. paa og vilde gaa op paa Dækket, hvor Matroserne vilde bemægtige sig ham, men da han var stærk, kom Kaptajnen ham omsider til Hjælp. Hatten gik over Bord, hvorpaa han opholdt sig i Kahytten. Ankommen tilbage, giftede han sig her med Marie Kirstine Hansdatter fra Vejstruprøy, fød paa en Gaard, som nu tilhører Hørfabrikant Hans Pedersen. Han købte en Gaard ved Haderslev, om Vandling eller Olufskjær²⁾ vides ikke; men Christian Guldmand blev syg og døde uden Arvinger, hvorefter Konen giftede sig med en Løjtnant Boeck ved Rytterne i Haderslev. De solgte Gaarden, droge maaske til Slesvig. Han blev Major, købte sig selv et Compagni. Han havde en god Ven³⁾, som ingen Penge havde til et Compagni, hvorfor han laante ham disse. En kort Tid herefter tog Kongen Compagnierne, hvorved han havde tabt alle sine Penge. Han havde mange Børn (10)⁴⁾, men nu havde

¹⁾ Ostindien.

²⁾ Var Skovbygaard i Grarup Sogn. I hans Testamente staar »den af os nu besiddende og af mig for mine egne erhvervede Midler købte Gaard, Schaubye«. I Haderslev Herreds Skøde- og Panteprot. findes hverken han eller Premierlt. Boeck indført som Ejere. 1750 er opført som Ejer Erich Erichsen, og derefter Hans Jensen, men 7. Juni 1751 afstaar Peder Hansen i Grarup sin Fordring paa sin Svoger Erich Erichsen, Skovbygaard, nemlig sin Kones Arvelod, til Monsr. Christian Pedersen, Vejstruprød, imod 160 Rdl. Cour. Antagelig bringer denne Fordring Skovbygaard paa Chr. P.'s Haand. Den 8. Apr. 1753 udsteder Baltzer Hansen, Ulfshus, en Veksel paa 100 Rdl. til Madame Petersen, Hr. Chr. P.'s efterladte Enke. Protokolleret Skøde findes ikke (ligesom for Chr. P. eller Boeck) for den Mand, Boeck sælger Gaarden til, men maa antages at være Hans Jensen.

³⁾ Ritmester Benedict v. Ahlefeldt (f. 15. Sept. 1734, d. 18. Febr. 1760), der var Kornet ved hans Faders Kompagni, af Linien Wittmold-Grünwold-Damp-Bothkamp, der uddøde med ham paa Bothkamp.

⁴⁾ Var 11.

han kun sin Gage og intet andet at give dem uden en god Lærdom«.

Denne Beretning, der i Hovedsagen stemmer med de faktiske Forhold, er utvivlsomt Slægtens Erindring nedskrevet om dens æventyrlige Søn, »Christian Guldmand« og hans unge Niece, der efter et kort Ægteskab med ham blev Officersfrue og Moder til en Flok dygtige Børn.

Maria Christinas Enkestand blev altsaa ikke lang. Allerede 17. Juni 1753 viedes hun til den raske og energiske Rytterofficer, kar. Premierløjtnant *J o h a n C h r i s t i a n v. B o e c k*, der som Kornet var blevet detacheret fra sit Rytterkompagni til Haderslev fra Kolding, hvor Faderen var Ritmester ved 1. Fyenske Kyrasserregiment, hvortil Kompagniet hørte. Af sin Brudgom havde Maria Christina, som hun kaldtes, kun forlangt, at han, der var Kornet, skulde have Løjtnantstitel. Herom ansøgte han Kongen, og da man fandt, at det var billigt, at hans »Liebste«, der bragte en saa ualmindelig Medgift fik sit Ønske opfyldt, indrømmedes Begæringen¹⁾. Paa Skovbygaard fødtes det følgende Aar deres første Barn, Frideriche Elisabeth Boeck, der ægtede Major Otto Christopher von der Osten²⁾ i Kolding.

Ved Boecks herpaa følgende Tilbagevenden til Garnisonen i Kolding ved Faderens Kompagni (7.) blev Ægteparret fast bosiddende her i 10 Aar. Den store Formue, Premierløjtnant Boeck ved sit Giftermaal var kommen i Besiddelse af, satte ham i Stand til at avancere hurtigere. Ved at tilkøbe sig et Kompagni ved Dattidens Linieafdelinger, de hvervede, kunde en ung Officer ved Rytteriet forfremmes til Ritmester og blive Chef for et Kompagni. Han maatte selv sørge for at det anordnede Antal hvervede Mand og Heste samt unge Befalingsmænd var komplet, og Tab i Fredstid heraf skulde han selv erstatte. Han havde saaledes en Formue bunden i Kompagniet, og ophævedes det ved en Hærordning, mistede han sine Penge i dette. En Handel kom 11. Jan. 1758 i Stand mellem ham og Faderen, der da var Major. Sønnen overtog Faderens Kyrasserkompagni mod at betale denne 5000 Rdl. straks, samt desuden 120 Rdl. aarlig, og tilbød at indbetale anbefalede 200 Rdl. til Oprettelsen af det forestaaende Landkadetkompagni. Herved avancerede den 34aarige Premierløjtnant forbi flere ældre Kammerater og blev Ritmester og Chef, samtidig med at Faderen, *J o h a n n F r i e d e r i c h v. B o e c k*³⁾ udnævntes til Oberst-

¹⁾ Udnævnt til kar. Premierlt. 16. Juni 1753.

²⁾ F. 18. Okt. 1770 i Vejle, d. 21. Febr. 1822 i Kolding, gift 2) m. Enke-Majorinde Pauline Rheinländer, f. Seidelin (d. 1844).

³⁾ Dbt. 8. Decb. 1697 i Lesum (Kb.) ved Fæstningen Burg, 1 Mil N. f. Bremen, begr. 14. Decb. 1779 i Kolding Kirke (Kb.), 81 Aar gl.; Søn af kgl. svensk Proviant-, Accise- og Toldforvalter i Fæstningen Burg samt

løjtnant og modtog efter Ansøgning Afsked som 60aarig efter 43 Aars Militærtjeneste. Faderen var da saa fastsiddende i Kolding, at han ønskede at forblive her, idet han 1749 havde købt Koldinghus store Slotshave og her ud mod Torvet havde opført en stor grundmuret Gaard med Rytterstald, der endnu i Midten af 18 Hundredaarene eksisterede under Navn af »Oberstløjtnant Boecks Gaard«.

Johan Christian Boeck synes at have været alt andet end økonomisk anlagt. Han var Selskabsmand par excellence, skal have kunnet flere Sprog, som Fransk og Engelsk, og selvfølgelig Tysk perfekt, og have udmærket sig ved sit Fløjtespil. Hans Selskabelighed i Kolding førte til, som det berettes, at Dugen aldrig var af hans Bord, og han skal have haft stærk Passion for L'hombre og været meget søgt ved Hoffet paa Gottorp under sin sidste Tjenestetid i Slesvig. Hans Formue svandt ind. Afgørende for hans pekuniære Ruin blev Hærordningen af 1763, hvorved hans Regiment inkorporeredes, han selv mistede den i Kompagniet staaende Formue samt sin Chefspost og maatte saa at sige begynde forfra som Sekondkaptajn ved Jydske geworbne Rytterregiment med Majors Karakter, efter i 14 Aar at have forrettet Premiermajors Tjeneste ved sit Regiment. Men en særlig Aarsag til Misæren var det, at han havde laant Kornet *Benedict von Ahlefeldt*¹⁾ der var blevet forlovet med hans Søster *Elisabeth Margrethe Boeck*²⁾, til Uheld for hende, mange Penge og yderligere sat ham i Stand til 1758 at tilkøbe sig et Kompagni ved 3. Jydske Rytterregiment i Flensborg, hvorved han som 24aarig blev Ritmester. Ahlefeldt var nærmest et mauvais sujet, sad i Gæld til op over Ørene og opførte sig ekstravagant³⁾. Da han i 1760 døde i Elmshorn under Hærens Opstilling i Holsten, efterladende sig en Gæld paa 200 000 Rdl., henvendte Boeck sig forgæves til hans Familie om sine Penge, en 30 000 Rdl. Af disse Aarsager, og ogsaa som Følge af en da allerede stor Børneflok, svandt Boecks Formue ind til en Ubetydelighed, saa han endog ikke saa sig i Stand til senere at svare Faderen de aarlige 120 Rdl. Afslutningen paa

Skattemester i Lesum *Johann Boeck*, (f. 1. Decb. 1628...., begr. 29. Okt. 1708 i Lesum Kirke (Kb.) og 2. Hustru *Margaretha Mejerholz*. Paa Lesum Kirkegd. findes udlagt hans store Gravsten med hans og 1. Hustrus (f. *Margaretha Müller*) Vaabner.

¹⁾ Se Louis Bobé: Slægten Ahlefeldts Historie II, S. 131, Bendix Ahlefeldt.

²⁾ f. 1724 i Kbhvn., d. ugift 29. Jan. 1807, 83 Aar gl. i Kolding som Indehaver af Slotshaven.

³⁾ Hans Chef, Grev Schulenburg, klagede bl. a. over, at han flere Aftener, da et Skuespillerselskab gav Forestillinger i Kolding, mødte i Teatret i en Slags Jægerhabit. Ahlefeldt skulde ved Myndighedsalder have overtaget Besiddelsen af Bothkamp i Holsten og kunde have været Landets rigeste Adelsmand.

hans lykkeligste Periode blev Felttoget til Mecklenburg, hvor han gjorde Tjeneste som Premiermajor ved sit Regiment. Ved Carl Peter Ulrich af Ruslands Død blev dette Felttog til ingenting, men paa det lange Tilbagetog gennem Holsten levede Officererne et Slaraffenliv, spillede Basset og Landsknægt og drak Champagne til langt hen ad Morgenstunden.

Ved den efterfølgende Hærreduktion sattes Boeck paa Vente-
penge, men ansattes det følgende Aar 1764 som Stabskaptajn ved 3. jyske geworbne Dragonregiment i Vejle, hvorfra han efter Ansøgning forsattes 1772 til 1. Jyske nationale Bataillon¹⁾ i Horsens som Stabskaptajn ved Fodfolket, »hvilket accomoderer ham bedre«, hvad hans Chef skrev. Under det 10-aarige Ophold her opdroges hans store Børneskole, og Sønnen kunde frekventere Latinskolen. Boeck var en mangesidet dannet Mand og en god Informator for Børnene. Omkring det runde Familiebord og ved et enkelt Tælleslys' svage Skær sad Familien sammen de lange Vinteraftener, medens Børnene læste flittigt. Saaledes anfører Rektor Tauber i Horsens i Sønnen, Konsistorialraad Fr. Boecks Testimonium 1781²⁾ som Student til Universitetet, at han var blevet forberedt af den energiske Major Boeck og Hustru, der begge havde undervist ham i Religion, Læsning, Regning og Skrivning, og derpaa var undervist af Niels Juel, Skolens Lærer for Tertianerne, til han kunde indtræde i Skolen.

Forholdene i Hjemmet med de mange Børn var nu blevet smaa. For at hjælpe paa Indkomsterne ansøgte Boeck 1776 om ved forefaldende Lejlighed at maatte faa et hvervet Kompagni. Hans Ønske opfyldtes først to Aar senere, da han 1. Okt. 1778 udnævntes til Kompagnichef ved det da oprettede Fyenske Infanteriregiment, der indkvarteredes i Slesvig By, hvor han 8. Marts 1780 forfremmedes til Major med Anciennetet fra 21. Okt. 1774. Indtil videre kunde Familien dog forblive i Horsens, hvorfra den først 1783 flyttede til Slesvig. For yderligere at forøge de sparsomme Indkomster tog han ved sin Udnævnelse til Major to Aars Tjeneste paa Flaaden og besørgede Transporterne af Fyenske og Slesvigske Infanteriregiments Soldatesker til Krigsskibene. Herved blev han i Tiden 1780—82 Kommandant paa Helgoland under den Nordamerikanske Borgerkrig, da der herhjemme ogsaa foretoges Rustninger.

Under Opholdet i Slesvig By synes Familien at have beboet den ene Fløj af »Palæet« i Frederiksberg. 2 Sønnen var da kommet paa Regensen i København og 2 andre var blevet Officerer. Vel

¹⁾ Bataillonon indlemmedes ved Hærordningen 1774 i Holstenske Infrgt. og overgik Aaret efter til Bornholmske Infrgt. (nuv. 17. Batl.).

²⁾ I Forf.'s Eje.

kom Livet her i den skønne Fjordby til at forme sig mere officersmæssigt ved den nære Berøring med Prins Carl af Hessens Hof paa Gottorp, men Skyer trak op i Horizonten ved Udsigt til Krig med Sverige, og da Regeringens Opmærksomhed herved henledtes paa Hærens Tilstand, gav dette Anledning til Hærordningen af 1785 og Forandringer i Personellet. Herved afskedigedes Major Boeck formedelst tiltagende Alder (62 Aar) den 11. Februar med 300 Rdl. Pension efter 45 Aars Militærtjeneste. Allerede 2 Aar efter døde han i Slesvig 10. Okt. og begravedes i Frederiksberg Kirke. Han var Typen paa Datidens stramme og myndige Officerer, kommanderende og original, men velvillig og faderlig, med Kundskaber ogsaa udenfor sin Tjeneste.

Majorinde Boeck var som 55aarig atter blevet Enke. Hun blev sammen med flere af Døttrene boende i Hjemmet i Frederiksberg, hvor Sønnen, Fændrik Friderich Rubech Christian v. Boeck, der gjorde Tjeneste hos Prinsen som Adjutant, døde Aaret efter Faderen. Hun døde her 14. Decb. 1816, 84 Aar gl., og jordedes ved Siden af sin Mand i Frederiksberg Kirke. Om hende har Eftertiden kun berettet lidt, udover at hun var gæstfri, en god Hustru og en dygtig Moder for sin store Børneflokk¹⁾, 4 Sønner og 7 Døttre.

¹⁾ a) Friderica Elisabeth B., f. 4. Jan. 1754 paa Skovbygaard (Grarup), d. 11. Apr. 1812 i Kolding, g. 1796 m. Major O. C. von der Osten (se Note 2, S. 190). b) Friderica Lovisa B., db. 23. Juli 1755 i Kolding, d. . . . . 1829 i Slesvig, g. . . . . Walcke, senere Danselærer i Norge, sep. c) Christiane B., f. 14. Juli 1756 i Kolding, d. 16. Okt. 1847, 91 Aar gl., ugift i Fredericia. d) Benedicte Margarethe B., f. 28. Sept. 1758 i Kolding, d. 8. Juni 1823 i Ringsted, g. 1) . . . 1789 m. Godsforv. paa Svenstrup Hans Birch (f. 10. Jan. 1750, d. 26. Aug. 1810), g. 2) 19. Maj 1813 m. Grosserer Hans Peter Christian Schmidt i Ringsted (f. 4. Maj 1760, d. 20. Aug. 1819). e) Johanna Maria B., f. 27. Nov. 1760 i Kolding, begr. 26. Juni 1762 i Kold. Ke. f) Johanna Maria B., f. 17. Okt. 1762 i Kolding, d. 16. Aug. 1831 i Kbhvn., g. 12. Juni 1787 m. Købmd. og Klubvært i Kbhvn. Henrich Christopher Dreyer (f. 2. Apr. 1758 i Tranekær, d. ca. 1835). g) Johan Friderich B., f. 27. Febr. 1764 i Kolding, d. 4. Maj 1843 i Maribo, Konsistorialraad, k. Provst, g. 30. Marts 1790 m. Sophia Charlotte Sandrue (f. 28. Sept. 1771 i Kbhvn., d. 17. Apr. 1846 i Maribo). h) Christian Carl B., f. 13. Sept. 1765 i Vejle, d. 14. Aug. 1846 i Fredericia, Etatsraad, Herredsfoged, g. 5. Juni 1797 m. Anna Elisabeth Buchhave (f. 18. Nov. 1776 p. Grevensvænge, d. 13. Apr. 1855 i Kbhvn.). i) Friderich Rubech Christian B., db. 25. Nov. 1766 i Vejle, d. 12. Maj 1788 i Slesvig, Fændrik. j) Wolff Diederich B., f. 6. Apr. 1769 i Vejle, d. 28. Apr. 1837 i Kbhvn., Major, g. 1796 m. Kusinen Maria Magdalena Boeck, (db. 9. Marts 1758 i Fredericia, d. 14. Juni 1816 i Viborg). k) Christina Sophia B., db. 6. Nov. 1772 i Vejle, d. 19. Febr. 1774 i Horsens (begr. 9. Marts i Skt. IbsKe).